

31998L0048

5.8.1998

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 217/18

**DYREKTYWA 98/48/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**  
**z dnia 20 lipca 1998 r.**  
**zmieniająca dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie**  
**norm i przepisów technicznych**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a i 213,

uwzględniając wniosek Komisji <sup>(1)</sup>,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego <sup>(2)</sup>,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu <sup>(3)</sup>,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu wsparcia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego należy zapewnić jak największą przejrzystość w odniesieniu do przyszłych krajowych zasad i regulacji dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, poprzez zmianę dyrektywy 98/34/WE <sup>(4)</sup>.
- (2) Szeroka różnorodność usług, w rozumieniu art. 59 i 60 Traktatu, skorzysta z możliwości zapewnianych przez społeczeństwo informacyjne, świadczonych na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług.
- (3) Obszar bez granic wewnętrznych, zawierający rynek wewnętrzny, pozwala dostawcom takich usług rozwijać działalność transgraniczną, zmierzającą do zwiększenia ich konkurencyjności i stwarza w ten sposób obywatelom nowe możliwości przekazywania i pozyskiwania informacji niezależnie od granic, a konsumentom dostarcza nowych form dostępu do towarów i usług.
- (4) Rozszerzenie zakresu stosowania dyrektywy 98/34/WE nie powinno stanowić przeszkody dla Państw Członkowskich w uwzględnianiu różnego rodzaju implikacji społecznych i kulturalnych związanych z nadejściem społeczeństwa informacyjnego; w szczególności stosowanie zasad proceduralnych, ustanowionych w niniejszej

dyrektywie w zakresie usług społeczeństwa informacyjnego, nie powinno naruszać środków polityki kulturalnej, w szczególności w dziedzinie audiowizualnej, które Państwa Członkowskie mogłyby przyjąć, zgodnie z prawem wspólnotowym, uwzględniając swoje różnicowanie językowe, specyfikę krajów i regionów oraz swoje dziedzictwo kulturowe; rozwój społeczeństwa informacyjnego powinien w każdym wypadku zapewnić obywatelom europejskim właściwy dostęp do dziedzictwa kultury europejskiej dostępnego w formie cyfrowej.

- (5) Zadaniem dyrektywy 98/34/WE nie jest stosowanie się do krajowych zasad dotyczących podstawowych praw, takich jak przepisy konstytucyjne dotyczące wolności słowa, w szczególności wolności prasy; jej przeznaczeniem nie jest również stosowanie się do prawa karnego; ponadto nie ma ona zastosowania do umów prawa prywatnego zawieranych między instytucjami kredytowymi, w szczególności do umów w sprawie realizacji płatności między instytucjami kredytowymi.
- (6) Rada Europejska podkreśliła potrzebę stworzenia na szczeblu Wspólnoty jasnych i stabilnych ram prawnych, sprzyjających rozwojowi społeczeństwa informacyjnego; prawo wspólnotowe oraz, w szczególności, zasady rynku wewnętrznego, łącznie z zasadami zawartymi w Traktacie i w prawie wtórnym, stanowią już podstawowe ramy prawne dla rozwoju tych usług.
- (7) Powinna istnieć możliwość dostosowania istniejących krajowych zasad i regulacji, mających zastosowanie do obecnie istniejących form usług, w celu uwzględnienia nowych usług społeczeństwa informacyjnego, zmierzających do zapewnienia lepszej ochrony ogólnych interesów lub, z drugiej strony, do uproszczenia takich zasad i regulacji, w przypadku gdy ich stosowanie okazałoby się nieproporcjonalne w stosunku do zadań, realizacji których służą.
- (8) Bez koordynacji na szczeblu Wspólnoty tego rodzaju działalność ustawodawcza, przewidywana na szczeblu krajowym, mogłaby stworzyć ograniczenia w swobodnym przepływie usług i w swobodzie przedsiębiorczości, prowadząc z kolei do ponownego rozdrobnienia rynku wewnętrznego, nadmiernej regulacji i braku jej spójności.
- (9) W celu zapewnienia faktycznej i skutecznej ochrony zadań związanych z interesem ogólnym w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego, konieczne jest podejście

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 307 z 16.10.1996, str. 11 i Dz.U. C 65 z 28.2.1998, str. 12.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 158 z 26.5.1997, str. 1.

<sup>(3)</sup> Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 maja 1997 r. (Dz.U. C 167 z 2.6.1997, str. 238), wspólne stanowisko Rady z dnia 26 stycznia 1998 r. (Dz.U. C 62 z 26.2.1998, str. 48) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 maja 1998 r. (Dz.U. C 167 z 1.6.1998). Decyzja Rady z dnia 29 czerwca 1998 r.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37.

skoordynowane na szczeblu Wspólnoty w przypadku gdy rozpatrywane są kwestie dotyczące działalności o znaczeniu ponadnarodowym, takich jak odnoszące się do nowych usług.

(10) W przypadku usług telekomunikacyjnych istnieje już harmonizacja na poziomie wspólnotowym lub, w niektórych przypadkach, uzgodnienia dotyczące wzajemnego uznawania oraz istniejące ustawodawstwo wspólnotowe przewidują dostosowania uwzględniające rozwój technologiczny i świadczenie nowych usług, w wyniku czego, większość wykonawczych przepisów krajowych dotyczących usług telekomunikacyjnych nie będzie na mocy niniejszej dyrektywy przedmiotem powiadomienia, gdyż będą uznane za podlegające wyłączeniom określonym w art. 10 ust. 1 lub w art. 1 pkt 5 dyrektywy 98/34/WE; jednakże niektóre przepisy krajowe, szczególnie dotyczące kwestii nie podlegających ustawodawstwu wspólnotowemu, mogą mieć wpływ na swobodny przepływ usług społeczeństwa informacyjnego i w tym zakresie muszą być przedmiotem powiadomienia.

(11) W innych mało dotąd znanych dziedzinach społeczeństwa informacyjnego przedwcześnie byłaby jednak koordynacja krajowych zasad i regulacji za pomocą szerokiej lub całkowitej harmonizacji prawa materialnego na poziomie wspólnotowym, zakładając, że formy, jakie przybiorą nowe usługi i ich charakter nie są w wystarczającym stopniu znane oraz, że nie są jeszcze prowadzone na szczeblu krajowym szczególnie działania regulacyjne w tej dziedzinie, a także, że potrzeba i zakres takiej harmonizacji w świetle rynku wewnętrznego nie mogą zostać określone na tym etapie.

(12) Istnieje w związku z tym potrzeba ochrony prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i zapobieżenia zagrożeniom ponownego rozdrobnienia, przez wprowadzenie procedury udzielania informacji, przez prowadzenie konsultacji i współpracę administracyjną w odniesieniu do nowych projektów zasad i regulacji; taka procedura przyczyni się między innymi do zapewnienia skutecznego stosowania Traktatu, w szczególności jego art. 52 i 59 oraz, w przypadku gdy jest to konieczne, do ujawnienia potrzeby zapewnienia ochrony interesów ogólnych na poziomie wspólnotowym; ponadto lepsze stosowanie Traktatu, możliwe dzięki tego rodzaju procedurze udzielania informacji, spowoduje ograniczenie potrzeby zasad wspólnotowych do tego co jest bezwzględnie konieczne i proporcjonalne w świetle rynku wewnętrznego oraz ochrony zadań związanych z interesem ogólnym; wreszcie, procedura taka pozwoli na bardziej efektywne wykorzystanie przez przedsiębiorstwa udogodnień rynku wewnętrznego.

(13) Dyrektywa 98/34/WE dotyczy realizacji tych samych celów i gdy skuteczna jest niniejsza procedura; będąc najodpowiedniejszą do osiągnięcia tych celów; doświadczenie

uzyskane w trakcie wprowadzania w życie tej dyrektywy i przewidzianych w niej procedur może być stosowane do projektów zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego; procedura, którą ustanawia jest obecnie dobrze ugruntowana w administracji krajowej.

(14) Ponadto, zgodnie z art. 7a Traktatu, rynek wewnętrzny zawiera przestrzeń bez granic wewnętrznych, w której zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, dyrektywa 98/34/WE przewiduje jedynie procedurę współpracy administracyjnej a nie jakiegokolwiek harmonizacji przepisów materialnych.

(15) W związku z tym zmiana dyrektywy 98/34/WE, zmierzająca do stosowania jej w odniesieniu do projektów zasad i regulacji dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, stanowi najbardziej odpowiednie podejście, ze względu na ramy prawne wymienionych usług, zmierzające do skutecznego sprostania potrzebie przejrzystości rynku wewnętrznego.

(16) Należy zapewnić powiadomienie, zwłaszcza w przypadku zasad, które mogą zostać opracowane w przyszłości; usługi świadczone na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy (usługi społeczeństwa informacyjnego), ze względu na swoją różnorodność i przyszły rozwój, mogą wymagać i mogą doprowadzić do powstania największej liczby nowych zasad i regulacji; zgodnie z tym należy przyjąć przepis w sprawie powiadamiania o projektach zasad i regulacji dotyczących tych usług.

(17) Należy dokonać powiadomienia o przepisach szczególnych w zakresie podejmowania i wykonywania działalności usługowej, która może być świadczona w wyżej określony sposób, nawet w przypadku gdy są włączone do zasad i regulacji w celu bardziej ogólnym; jednakże przepisy ogólne niezawierające żadnych przepisów przyjętych specjalnie w stosunku do takich usług, nie muszą być przedmiotem powiadomienia.

(18) Wyrażenie „przepisy w zakresie podejmowania i wykonywania działalności usługowej” oznacza zasady ustanawiające usługi społeczeństwa informacyjnego, takie jak przepisy dotyczące dostawców usług, usług i odbiorców usług oraz działalności gospodarczej, która może być prowadzona drogą elektroniczną, na odległość i na indywidualne żądanie odbiorcy usług; przepisy dotyczące ustanawiania dostawców usług, w szczególności dotyczące uzgodnień w sprawie pozwoleń lub licencji, są odpowiednio objęte; przepisy szczególnie odnoszące się do usług społeczeństwa informacyjnego muszą być uważane za taką

zasadę nawet gdy jest częścią bardziej ogólnych przepisów; z drugiej strony środki bezpośrednio i indywidualnie odnoszące się do niektórych szczególnych odbiorców (takie jak na przykład licencje telekomunikacyjne) nie zostaną objęte.

(19) Zgodnie z art. 60 Traktatu poddanym wykładni w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości, przez „usługi” rozumieć należy usługi świadczone normalnie za wynagrodzeniem; charakterystyka ta nie istnieje w przypadku działań podejmowanych z wyłączeniem względów ekonomicznych przez państwo w ramach jego obowiązków, w szczególności w dziedzinach: społecznej, kulturalnej, edukacyjnej i sądowej; przepisy prawa krajowego dotyczące tego rodzaju działalności nie są objęte definicją określoną w art. 60 Traktatu i nie wchodzą w zakres stosowania niniejszej dyrektywy.

(20) Niniejsza dyrektywa nie narusza zakresu dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej <sup>(1)</sup>, zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady <sup>(2)</sup> lub jakichkolwiek przyszłych zmian.

(21) W żadnym wypadku niniejsza dyrektywa nie obejmuje projektów przepisów prawa krajowego, mających na celu transpozycję treści obowiązujących dyrektyw wspólnotowych, lub dyrektyw oczekujących na przyjęcie, w zakresie, w którym już podlegają szczegółowej analizie; niniejsza dyrektywa nie obejmuje ani krajowych zasad i regulacji transponujących dyrektywę 89/552/EWG, ostatnio zmienioną dyrektywą 97/36/WE lub jakichkolwiek przyszłych zmian, ani krajowych zasad i regulacji transponujących lub przyjętych później w kontekście dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych <sup>(3)</sup>.

(22) Należy ponadto określić wyjątkowe przypadki, w których krajowe zasady i regulacje dotyczące usług społeczeństwa informacyjnego będą mogły być przyjmowane niezwłocznie, dotyczy to wyłącznie przyczyn związanych z poważnymi i nie dającymi się przewidzieć okolicznościami, o których nie posiadano wcześniej wiedzy i które nie zaistniały na skutek działania władz danego Państwa Członkowskiego, tak aby nie podważać celowości wcześniejszych konsultacji i współpracy administracyjnej właściwych dla niniejszej dyrektywy.

(23) Właściwe jest aby Państwo Członkowskie odroczyło o dwanaście miesięcy — lub o osiemnaście miesięcy w przypadku wspólnego stanowiska Rady — przyjęcie projektu przepisów dotyczących usług, wyłącznie w przypadku gdy projekt dotyczy kwestii uwzględnionej w projekcie dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji, który został już przedłożony Radzie przez Komisję; obowiązek ten może zostać nałożony przez Komisję na dane Państwo Członkowskie jedynie w przypadku gdy w projekcie przepisów krajowych znajdują się przepisy, które nie są przedmiotowo zgodne z treścią przedstawionego przez Komisję projektu.

(24) Definicja ram dla udzielania informacji i przeprowadzania konsultacji na poziomie wspólnotowym, tak jak zostało to określone w niniejszej dyrektywie, stanowi warunek wstępny spójnego i skutecznego udziału Wspólnoty w rozpatrywaniu problemów ustawodawczych związanych z usługami społeczeństwa informacyjnego w kontekście międzynarodowym.

(25) Właściwe jest aby w ramach funkcjonowania dyrektywy 98/34/WE, Komitet określony w art. 5 zbierał się w szczególności w celu zbadania problemów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.

(26) Z tego samego względu należy przypomnieć, że w przypadku gdy wymaga się aby projekt przepisu krajowego był zgłaszany na mocy innego aktu wspólnotowego, dane Państwo Członkowskie może dokonać jednorazowego powiadomienia na mocy tego drugiego aktu, wskazując, że powiadomienie to stanowi również powiadomienie do celów niniejszej dyrektywy.

(27) Komisja będzie systematycznie analizować rozwój rynku nowych usług w dziedzinie społeczeństwa informacyjnego, przede wszystkim w ramach zgodności między telekomunikacją, technologią informatyczną i mediami oraz, w przypadku gdy okaże się to konieczne, wystąpi z inicjatywą mającą na celu natychmiastowe dostosowanie przepisów w celu wsparcia europejskiego rozwoju nowych usług,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 98/34/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego”.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 1.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 15.

2. w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się nowy punkt w brzmieniu:

„2. »usługa«, każda usługa społeczeństwa informacyjnego, to znaczy każda usługa normalnie świadczona za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług.

Do celów niniejszej definicji:

- »na odległość« oznacza usługę świadczoną bez równoczesnej obecności stron,
- »drogą elektroniczną« oznacza, iż usługa jest przesyłana pierwotnie i otrzymywana w miejscu przeznaczenia za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania (włącznie z kompresją cyfrową) oraz przechowywania danych, i która jest całkowicie przesyłana, kierowana i otrzymywana za pomocą kabla, odbiornika radiowego, środków optycznych lub innych środków elektromagnetycznych,
- »na indywidualne żądanie odbiorcy usług« oznacza, że usługa świadczona jest poprzez przesyłanie danych na indywidualne żądanie.

Orientacyjny wykaz usług nieobjętych niniejszą definicją został określony w załączniku V.

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

- usług radiowej emisji dźwięku,
- usług telewizyjnych, określonych w art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552/EWG (\*);

(\*) Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/36/WE (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 1);

b) punkty 2 i 3 otrzymują odpowiednio numery 3 i 4;

c) dodaje się nowy punkt w brzmieniu:

„5. »zasada dotycząca usług«, wymóg o charakterze ogólnym odnoszący się do podejmowania i wykonywania działalności usługowych, w znaczeniu pkt 2, w szczególności przepisy dotyczące dostawcy usług, usług i odbiorców usług, z wyjątkiem zasad, które szczególnie odnoszą się do usług określonych w tym punkcie.

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do zagadnień objętych ustawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie usług telekomunikacyjnych, określonych dyrektywą 90/387/EWG (\*).

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad odnoszących się do zagadnień objętych ustawodawstwem wspólnotowym w dziedzinie usług finansowych, których niewyczerpujący wykaz został zawarty w załączniku VI do niniejszej dyrektywy.

Z wyjątkiem art. 8 ust. 3, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do zasad ustanowionych przez lub dla rynków regulowanych w rozumieniu dyrektywy 93/22/EWG bądź przez lub dla innych rynków lub organów realizujących operacje rozrachunkowe lub funkcje rozliczeniowe dla tych rynków.

Do celów niniejszej definicji:

- zasada traktowana jest jako szczególnie przeznaczona dla usług społeczeństwa informacyjnego, biorąc pod uwagę jej uzasadnienie i część operacyjną, celem szczególnym i celem jej wszystkich lub pojedynczych przepisów jest regulacja tych usług w sposób precyzyjny i ujęty celowo,
- zasada nie jest traktowana jako szczególnie przeznaczona dla usług społeczeństwa informacyjnego, jeżeli odnosi się do tych usług w sposób dorozumiany lub marginalny.

(\*) Dz.U. L 192 z 24.7.1990, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/51/WE (Dz.U. L 295 z 29.10.1997, str. 23).;

d) punkty 4–8 otrzymują odpowiednio numery 6–10;

e) punkt 9 otrzymuje numer 11 i otrzymuje brzmienie:

„11) »przepisy techniczne«, specyfikacje techniczne i inne wymagania bądź zasady dotyczące usług, włącznie z odpowiednimi przepisami administracyjnymi, których przestrzeganie jest obowiązkowe, *de jure* lub *de facto*, w przypadku wprowadzenia do obrotu, świadczenia usługi, ustanowienia operatora usług lub stosowania w Państwie Członkowskim lub na przeważającej jego części jak również przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne Państw Członkowskich, z wyjątkiem określonych w art. 10, zakazujących produkcji, przywozu, wprowadzania do obrotu i stosowania produktu lub zakazujących świadczenia bądź korzystania z usługi lub ustanawiania dostawcy usług.

Przepisy techniczne obejmują *de facto*:

- przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne Państwa Członkowskiego, które odnoszą się do specyfikacji technicznych bądź innych wymagań lub zasad dotyczących usług, bądź też do kodeksów zawodowych lub kodeksów postępowania, które z kolei odnoszą się do specyfikacji technicznych bądź do innych wymogów lub zasad dotyczących usług, zgodność z którymi pociąga za sobą domniemanie zgodności z zobowiązaniami nałożonymi przez wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne,

- dobrowolne porozumienia, w których władze publiczne są stroną umawiającą się, a które przewidują, w interesie ogólnym, zgodność ze specyfikacjami technicznymi lub innymi wymogami albo zasadami dotyczącymi usług, z wyjątkiem specyfikacji odnoszących się do przetargów przy zamówieniach publicznych,
- specyfikacje techniczne lub inne wymogi bądź zasady dotyczące usług, które powiązane są ze środkami fiskalnymi lub finansowymi mającymi wpływ na konsumpcję produktów lub usług przez wspomaganie przestrzegania takich specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług; specyfikacje techniczne lub inne wymogi bądź zasady dotyczące usług powiązanych z systemami zabezpieczenia społecznego nie są objęte tym znaczeniem.

Obejmuje to przepisy techniczne nałożone przez organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie oraz znajdujące się w wykazie sporządzonym przez Komisję przed 5 sierpnia 1999 r.\* w ramach Komitetu określonego w art. 5.

Taka sama procedura stosowana jest przy wprowadzaniu zmian do tego wykazu”;

- f) punkt 10 otrzymuje numer 12, a jego akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„12. »projekt przepisu technicznego«, tekst specyfikacji technicznej lub innego wymogu bądź zasady dotyczącej usług, włącznie z przepisami administracyjnymi mającymi na celu ich wdrożenie lub też właśnie wdrożonymi jako przepisy techniczne, tekst będący na etapie przygotowania, na którym mogą zostać wprowadzone zasadnicze zmiany;”

3. w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Komitet zbiera się w specjalnym składzie w celu zbadania problemów dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. W odniesieniu do zasad dotyczących usług, Komisja i Komitet mogą zasięgać opinii osób fizycznych lub prawnych, z branży przemysłowej lub środowiska akademickiego oraz, gdy jest to możliwe, reprezentatywnych organów zdolnych do wydawania ekspertyzy w sprawie celów socjalnych i społecznych oraz skutków każdego projektu przepisu dotyczącego usług, oraz uwzględniać ich opinie w przypadku gdy się o to do nich zwrócono.”;

4. w art. 8 ust. 1 akapit szósty otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług, określonych w art. 1 pkt 11 akapit drugi tiret trzecie, uwagi lub szczegółowe opinie Komisji lub Państw Członkowskich mogą dotyczyć jedynie aspektów, które mogą utrudnić handel lub, w stosunku do zasad dotyczących usług, swobodę przepływu usług lub swobodę przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług, a nie fiskalnych lub finansowych aspektów tego środka.”;

5. w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustępy 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie odkładają w czasie:

- o cztery miesiące przyjęcie projektu przepisów technicznych w postaci dobrowolnego porozumienia w rozumieniu art. 1 pkt 11 akapit drugi tiret drugie,
- z zastrzeżeniem ust. 3, 4 i 5, o sześć miesięcy przyjęcie wszelkich innych projektów przepisów technicznych (z wyjątkiem projektów zasad dotyczących usług),

od dnia otrzymania przez Komisję powiadomienia określonego w art. 8 ust. 1, jeżeli Komisja lub inne Państwo Członkowskie wyda szczegółową opinię, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, stwierdzającą, że przewidziany środek może stworzyć bariery w swobodnym przepływie towarów w obrębie rynku wewnętrznego,

- bez uszczerbku dla ust. 4 i 5, o cztery miesiące przyjęcie projektu zasady dotyczącej usług, od dnia otrzymania przez Komisję powiadomienia określonego w art. 8 ust. 1, jeżeli Komisja lub inne Państwo Członkowskie wyda szczegółową opinię, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, stwierdzającą, że przewidziany środek może stworzyć bariery w swobodnym przepływie usług lub swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług w obrębie rynku wewnętrznego.

W odniesieniu do projektu zasad dotyczących usług, szczegółowe opinie Komisji lub Państw Członkowskich nie mogą naruszać środków polityki kulturalnej, w szczególności w dziedzinie audiowizualnej, które zgodnie z prawem wspólnotowym mogą przyjmować Państwa Członkowskie, uwzględniając ich różnicowanie językowe, specyfikę krajów i regionów, jak również dziedzictwo kulturowe.

Dane Państwo Członkowskie przekazuje Komisji sprawozdanie dotyczące działania jakie proponuje podjąć w wyniku otrzymania tego rodzaju opinii szczegółowych. Komisja wydaje komentarz w sprawie tej reakcji.

W odniesieniu do zasad dotyczących usług, dane Państwo Członkowskie podaje, w stosownym przypadku, powody dla których szczegółowe opinie nie mogą zostać uwzględnione.

3. Z wyłączeniem projektów zasad dotyczących usług, Państwa Członkowskie odkładają w czasie przyjęcie projektu przepisów technicznych o dwanaście miesięcy od daty otrzymania przez Komisję powiadomienia określonego w art. 8 ust. 1, jeżeli, w ciągu trzech miesięcy od tej daty, Komisja ogłosi zamiar zgłoszenia wniosku lub przyjęcia dyrektywy, rozporządzenia lub decyzji w tej sprawie zgodnie z art. 189 Traktatu.”;

b) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Ustęp 1–5 nie stosują się w przypadkach, gdy:

- z nagłych powodów, spowodowanych przez poważne i nieprzewidziane okoliczności odnoszące się do ochrony zdrowia i bezpieczeństwa publicznego, ochrony zwierząt lub roślin oraz, w stosunku do zasad dotyczących usług, również dla porządku publicznego, w szczególności ochrony nieletnich, Państwo Członkowskie jest zobowiązane przygotować przepisy techniczne w bardzo krótkim czasie, w celu ich natychmiastowego przyjęcia i wprowadzenia w życie bez możliwości jakichkolwiek konsultacji, lub
- z nagłych powodów, spowodowanych przez poważne okoliczności odnoszące się do ochrony bezpieczeństwa i integralności systemu finansowego, w szczególności ochrony depozytariuszy, inwestorów i osób ubezpieczonych, Państwo Członkowskie jest zobowiązane natychmiast przyjąć i wprowadzić w życie przepisy w sprawie usług finansowych.

W powiadomieniu określonym w art. 8, Państwa Członkowskie przedstawiają powody pilności podjętych środków. Komisja najszybciej jak to możliwe przedstawia opinie w sprawie powiadomienia. Podejmuje ona stosowne działanie w przypadkach, gdy procedura ta jest niewłaściwie stosowana. Parlament Europejski jest na bieżąco informowany przez Komisję.”;

6. w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 tiret pierwsze i drugie otrzymują brzmienie:

„— są zgodne z wiążącymi aktami wspólnotowymi, które skutkują przyjęciem specyfikacji technicznych i zasad dotyczących usług,

— wypełniają zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, które skutkują przyjęciem wspólnych specyfikacji technicznych lub zasad dotyczących usług we Wspólnocie;”

b) ustęp 1 tiret szóste otrzymuje brzmienie:

„— ograniczają się do wprowadzenia zmiany przepisów technicznych w rozumieniu art. 1 pkt 11, zgodnie z wnioskiem Komisji zmierzającym do usunięcia przeszkód w handlu lub, w przypadku zasad dotyczących usług, w swobodnym przepływie usług lub w swobodzie przedsiębiorczości podmiotów gospodarczych w dziedzinie usług.”;

c) ustęp 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Artykuł 9 ust. 3-6 nie stosuje się do porozumień dobrowolnych, określonych w drugim tiret art. 1 pkt 11 akapit drugi.

4. Artykuł 9 nie stosuje się do specyfikacji technicznych lub innych wymogów bądź zasad dotyczących usług, określonych w trzecim tiret art. 1 pkt 11 akapit drugi.”;

7. dodaje się załączniki V i VI znajdujące się w Załączniku do niniejszej dyrektywy.

## Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed 5 sierpnia 1999 r. i niezwłocznie informują o tym Komisję.

Wspomniane środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji podstawowe przepisy prawa krajowego, przyjęte w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

## Artykuł 3

Nie później niż dwa lata od daty określonej w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ocenę stosowania dyrektywy 98/34/WE, w szczególności w świetle rozwoju technologicznego i rynkowego usług określonych w art. 1 pkt 2. Nie później trzy lata od daty określonej w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy, jeśli jest to konieczne, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski dotyczące przeglądu tej dyrektywy.

W tym celu Komisja uwzględnia ewentualne uwagi przekazane jej przez Państwa Członkowskie.

*Artykuł 4*

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

*Artykuł 5*

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 lipca 1998 r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego*

J. M. GIL-ROBLES

*Przewodniczący*

*W imieniu Rady*

W. MOLTERER

*Przewodniczący*

---

## ZAŁĄCZNIK

## „ZAŁĄCZNIK V

**Przybliżony wykaz usług nieobjętych przepisami art. 1 pkt 2 akapit drugi****1. Usługi, które nie są świadczone „na odległość”**

Usługi świadczone w fizycznej obecności dostawcy i odbiorcy, nawet jeżeli korzystają oni z urządzeń elektronicznych:

- a) badanie lekarskie lub wykonywanie zabiegów w gabinecie lekarskim z zastosowaniem sprzętu elektronicznego, przy fizycznej obecności pacjenta;
- b) wgląd do elektronicznego katalogu w sklepie przy fizycznej obecności klienta;
- c) rezerwacja biletu lotniczego w biurze podróży przy fizycznej obecności klienta za pomocą sieci komputerowej;
- d) udostępnienie gier elektronicznych w salonie przy fizycznej obecności użytkownika.

**2. Usługi, które nie są świadczone „za pomocą środków elektronicznych”**

— Usługi o charakterze materialnym, nawet jeżeli świadczone są z wykorzystaniem urządzeń elektronicznych:

- a) dystrybucja banknotów i biletów przez automaty (banknoty, bilety kolejowe);
- b) dostęp do płatnych dróg, parkingów itp., nawet jeżeli przy wjeździe lub wyjeździe funkcje kontroli wjazdu lub uiszczenia należności sprawują urządzenia elektroniczne.

— Usługi „off-line”: dystrybucja CD-ROM-ów lub oprogramowania na dyskietkach.

— Usługi, które nie są świadczone z wykorzystaniem elektronicznego systemu przetwarzania i przechowywania danych:

- a) usługi telefonii głosowej;
- b) usługi telefaksowe/teleksowe;
- c) usługi świadczone przez telefonię głosową lub telefaksem,
- d) telefoniczne/telefaksowe porady lekarskie,
- e) telefoniczne/telefaksowe porady prawne,
- f) telefoniczny/telefaksowy marketing bezpośredni.

**3. Usługi, które nie są świadczone „na indywidualne żądanie odbiorcy usług”**

Usługi świadczone w formie przesyłania danych bez indywidualnego zamówienia i przeznaczone do równoczesnego odbioru przez nieograniczoną liczbę odbiorców (transmisja z punktu do wielu punktów):

- a) usługi transmisji telewizyjnej (włącznie z usługami systemu nadawania audycji na żądanie), określonych w art. 1 lit. a) dyrektywy 89/552/EWG;
- b) usługi przesyłania sygnału radiowego;
- c) teletekst (telewizyjny).

---

## ZAŁĄCZNIK VI

**Przybliżony wykaz usług finansowych określonych w art. 1 pkt 5 akapit trzeci**

- Usługi inwestycyjne
- Usługi ubezpieczenia i reasekuracji
- Usługi bankowe
- Operacje dotyczące funduszy emerytalnych
- Usługi związane z obrotem transakcjami terminowymi i opcjami

Do usług tych zalicza się w szczególności:

- a) usługi inwestycyjne, określone w Załączniku do dyrektywy 93/22/EWG <sup>(1)</sup>, usługi w zakresie zbiorowych funduszy inwestycyjnych;
- b) usługi wchodzące w zakres działalności wykorzystującej wzajemne uznawanie określone w Załączniku do dyrektywy 89/646/EWG <sup>(2)</sup>
- c) operacje wchodzące w zakres działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, określonej:
  - w art. 1 dyrektywy 73/239/EWG <sup>(3)</sup>,
  - w Załączniku do dyrektywy 79/267/EWG <sup>(4)</sup>,
  - w dyrektywie 64/225/EWG <sup>(5)</sup>,
  - w dyrektywach 92/49/EWG <sup>(6)</sup> i 92/96/EWG <sup>(7)</sup>.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 27.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/30/EWG (Dz.U. L 110 z 28.4.1992, str. 52.).

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/49/EWG (Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 1).

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 63 z 13.3.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/619/EWG (Dz.U. L 330 z 29.11.1990, str. 50).

<sup>(5)</sup> Dz.U. L 56 z 4.4.1964, str. 878/64. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1973 r.

<sup>(6)</sup> Dz.U. L 228 z 11.8.1992, str. 1.

<sup>(7)</sup> Dz.U. L 360 z 9.12.1992, str. 1.